

Напередодні Дня Перемоги голова Миколаївської облдержадміністрації Микола Романчук відвідав ветеранів Великої Вітчизняної війни у Корабельному районі міста Миколаєва.

Петро Іванович Сальников брав участь у бойових діях у складі 85-ї особової морської бригади. Нагороджений орденом Слави III ступеня, медаллю «За перемогу над Німеччиною» та ювілейними медалями. У 1943 році після тяжкого поранення був демобілізований. Петру Івановичу сьогодні вже 92 роки, але він пам'ятає кожен день тієї страшної війни. Під час зустрічі з Миколою Романчуком колишній морський піхотинець, кулеметник розповідав про свої поранення, про те, як доля привела його на Миколаїшину, як познайомився зі своєю дружиною.

Антоніна Петрівна Поннац ще дівчинкою пішла на фронт, спочатку працювала прачкою, а потім після 3-місячних курсів стала медичною сестрою. На собі маленька, тендітна жіночка виносила важко поранених солдатів з поля бою. Антоніна Петрівна підполковник медичної служби у запасі, учасник бойових дій двох війн: у складі 2-го Українського та 1-го Забайкальського фронтів. Нагороджена медалями «За перемогу над Японією», «За перемогу над Німеччиною» та багатьма іншими. Антоніна Петрівна досі у строю – активна, весела, щаслива. Вона і зі школярами зустрічається, розповідає підростаючому поколінню про ті страшні роки війни, читає вірші.

– Дякую Вам за візит, ще ніхто з керівників не приходив до мене додому... дуже приємно. Я вдячна, що нас не забувають. У цьому році і матеріальна допомога порадувала, – з посмішкою на вустах розповідала Антоніна Петрівна керівнику області.

Микола Романчук провідає ветеранів Великої Вітчизняної війни

Зазначимо, що цього року ветерани отримали матеріальну допомогу 1 тис. грн. (по 500 грн. з місцевого та обласного бюджетів), а також 2,5 тис. грн. одноразової допомоги до 9 Травня з державного бюджету.

Тарас Андрійович Гончар – учасник бойових дій, артилерійський розвідник, брав участь у бойових діях у складі 3-го Українського фронту. Нагороджений орденами «За мужність», Вітчизняної війни II ступеня та ювілейними медалями. Незважаючи на поважний вік, Тарас Андрійович займає активну життєву позицію – очолює ветеранську організацію заводу «Океан».

Володимир Олексійович Ігнат'єв на фронт був призваний польовим військоматом у березні 1944 року. Брав участь у боях 3-го Українського фронту, дійшов до Відня, був тричі поранений. Володимир Олексійович нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня, орденом «За мужність» та багатьма медалями. Підпол-

ковник у відставці. Володимир Олексійович – дуже шанована в районі людина, активний учасник громадського життя, приклад мужності, працелюбності та любові до Батьківщини для підростаючого покоління.

– Сьогодні ми вирішили змінити формат зустрічей з ветеранами. Такі зустрічі потрібні кожному з тих, хто пройшов кризу роки війни, їм важливо знати, що про них не забувають і піклуються. Я часто говорю, що ті, хто не пам'ятають історію, – не мають майбутнього. Ми не маємо права бути з ветеранами тільки один день на рік. Ми зобов'язані бути з ними кожного дня, адже вони це заслужили. Саме ветерани дали нам можливість жити, вони дали нам майбутнє. Я всім їм побажав міцного здоров'я, а головне – щоб ми разом зустріли 70-річчя Перемоги, – зазначив Микола Павлович.

■ **Департамент інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Миколаївської облдержадміністрації**

8 і 9 травня – Дні пам'яті і примирення

9 Травня – світле свято, його ніхто не відміняв, але про ветеранів потрібно піклуватися щодня. Так прокоментував свою поїздку до місць поховання ряду колишніх керівників області голова обласної ради Тарас Кремень.

Згідно з даними, наданими Державним архівом Миколаївської області, інформація про кількох людей, які займали в різні роки посади голів обласної ради та облвиконкому, сьогодні відсутня. Йдеться про Ануфрія Титовича Столбуна, Пантелеймона Михайловича Борисова, Івана Трохимовича Назаренка та інших керівників. Невідомі й місця поховання деяких із них.

На центральному міському кладовищі міста Миколаєва вдалося розшукати лише могили Василя Спиридоновича Веднікова та Володимира Миколайовича Андріанова. Обидва поховані у Почесному секторі. Перший у 1963 році обіймав посаду голови Миколаївського облвиконкому. Його наступником став Андріанов, який згодом 11 років очолював Миколаївський суднобудівний завод імені 61 комунара.

Тарас Кремень поклав до їх могил квіти, а також ушанував пам'ять кількох відомих миколаївців та побував біля могили Невідомого солдата.

Своєю ідеєю упорядкувати могили учасників війни з голови обласної ради поділилися і народні ополченці, що несуть службу на блокпосту в районі села Галицинове. Це – найвіддаленіший блокпост при в'їзді в місто, і Тарас Кремень вирішив ознайомитися з його організа-

цією, а разом і перевірити, як виконується розпорядження його та голів місцевих рад про закріплення депутатів за блокпостами.

Шефство над зазначеним блокпостом узяли депутати Жовтневої райради Арутюн Русанян та Олексій Московко. Завдяки їх участі та підтримки підприємців об'єкт забезпечується тільки найнеобхіднішим. Налагоджена і організація гарячого харчування. І хоча залишається чимало труднощів, і в першу чергу з енергопостачанням, люди, що несуть чергування, виявляють високий патріотичний дух, розуміючи, що блокпост – захід тимчасовий, але необхідний. Можна побачити на блокпосту і національні прапори, що також уселяє впевненість у захисників Миколаєва.

Що стосується могил ветеранів, то учасники Народного ополчення Миколаєва закликають мешканців міста приєднатися до їхніх дій з приведення поховань у порядок.

Як відомо, в 2004 році Генеральна Асамблея ООН проголосила 8 та 9 травня Днями пам'яті і примирення, визнаючи, що держави – члени ООН можуть мати свої дні перемоги, звільнення і святкування закінчення Другої світової війни. Ці дні присвячені пам'яті всіх жертв війни, за результатами якої утвердився сучасний світоустрій, була створена і стала працювати Організація Об'єднаних Націй, покликана запобігти руйнівним війнам надалі, повідомляє прес-служба обласної ради.

В ГОСТЯХ У ФРОНТОВИКІВ

У День Перемоги керівництво області, депутати обласної ради роз'їхалися по районах, щоб особисто подякувати учасникам війни, вручити подарунки, а головне – вклонитися за їх ратний подвиг.

Голова обласної ради Тарас Кремень узяв на себе Миколаївський та Веселинівський райони. У першому залишилися в живих лише 15 визволителів, у другому трохи більше – 36. Але з кожним роком їх чисельність зменшується, і для кожного героя свято Перемоги може стати останнім у їхньому житті.

Спочатку Тарас Кремень заїхав у село Радсад, де проживає Віктор Архипович Козюберда. Привітна зустріч гостей відбулася прямо на вулиці. Вручивши подарунки, глава обласної ради поцікавився, чим живе ветеран сьогодні.

Наступна зупинка – село Ковалівка. Воно навіки увійшло в історію визволення України від

фашизму, залишившись одним із символів Другої світової війни на території Миколаївської області. У березні 1944 року тут відбулася кривава рубка: за кілька днів у боротьбі за Ковалівський плацдарм полягли понад десять тисяч солдатів. Битва була настільки інтенсивною, що води Південного Бугу тоді, за словами очевидців, червоніли від пролітої крові.

У 1975 році на місці братської могили виник меморіал, і кожен раз на 9 Травня тут збираються люди, щоб ушанувати пам'ять загиблих.

– Могили наших героїв – це те, що нас об'єднує, і глибоко символічно, що саме в цей момент по інший бік Південного Бугу в Новій Одесі Микола Романчук вітає ветеранів з Днем Перемоги. Заради досягнення свободи і миру ми наче об'єднуємо два береги однієї ріки, – сказав Тарас Кремень, звертаючись до жителів Ковалівки.

Після участі у мітингу та віддання шани на місці героїчної переправи Тарас Кремень заїхав на станцію Ясна Зоря, провідавши Олександра Федоровича Іваницю, в село Тернувате у гості до Олексія Герасимовича Плужника, а свій візит до Миколаївського району завершив приїздом до Андрія Петровича Корданця, що проживає в селі Кринички.

Деяким з них вже виповнилося 90 років, і кожен виглядає по-різному. Хтось згадує в деталях, де служив. Інший переживає через те, що в силу глухоти не може почути співрозмовника.

У другій половині дня керівник обласної ради відвідав ветеранів Веселинівського району. Він заїхав на три адреси: до Федора Івановича Дорошенка, Олени Іванівни Кугук та Савелія Іллїча Дідюра.

У цей же день депутат обласної ради Оксана Янішевська взяла участь у святкових заходах з нагоди відзначення 69-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні у смт Врадіївка. Також вона привітала ветеранів у Кривоозерському районі.

У смт Криве Озеро Оксана Альбінівна з привітаннями та подарунками завітала до Григорія Андрійовича Тунітовського. Григорій Андрійович визволяв Україну, Молдову, Румунію, Польщу, був тяжко поранений, довго лікувався в госпіталі. За мужність і героїзм, проявлені в роки Великої Вітчизняної війни, нагороджений орденами «За мужність», Червоної Зірки, Вітчизняної війни, «За бойові заслуги», медалями «За перемогу над Німеччиною», «За відвагу»,

Тарас Кремень висловлює подяку ветерану.

медаллю Жукова, ювілейними медалями.

За плечима ветерана не тільки важкі воєнні, а й післявоєнні роки відбудови. За трудові подвиги неодноразово нагороджувався почесними грамотами, його портрет неодноразово був на районній Дошці пошани.

У селі Луканівка депутат обласної ради зустрілася з ветераном Великої Вітчизняної війни Михайлом Кириловичем Люшенком. У 1940 році хлопця призвали до лав Червоної Армії. Службу проходив у Білорусії, в прикордонних військах. Служив справно, а в хвилини відпочинку мріяв повернутися до роботи на землі, створити власну сім'ю. Та такі жадані мрії перебреслилі лиха звістка – війна!

Михайло Кирилович у своїх спогадах небагатослівний. Важ-

ко згадувати інваліду війни про ті страшні роки. Болять фронтові рани, але він мужньо переносить всі негаразди зі здоров'ям.

А ось у селі Берізки Кривоозерського району Оксана Янішевська заїхала до своєї бабусі – Олени Пантелемонівни, яка теж пройшла війну та на собі відчула жахіття тих років.

На думку депутата обласної ради Оксани Янішевської, всі мають дарувати ветеранам Великої Вітчизняної війни якомога більше уваги, турботи, любові та щоденно дякувати за їх самовідданість під час війни.

– Їх життєві фронтіві історії вражають та беруть за душу. А ще всі вони великі оптимісти, в кожного з них безкінечна віра в майбутнє, – зазначила Оксана Альбінівна.

■ **Прес-служба обласної ради**

Вітання від Оксани Янішевської.